

1849 Δεκεμβρίου 19. Ὡσαύτως τῆς κοινότητος πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. Ὑπογράφονται οἱ 2 ἐπίτροποι καὶ 5 ἔφοροι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ὁ ἐπίτροπος τῶν κοινοτικῶν σχολῶν, ὁ ἐπίτροπος τοῦ νοσοκομείου, οἱ 6 ἐπίτροποι τῶν 6 ἐκκλησιῶν, οἱ δύο ἐπίτροποι τοῦ γένους, 13 πρόκριτοι καὶ 4 πρωτομάστορες τῶν τεσσάρων ἐπισημοτέρων ρουφετίων¹).

1850 Ἀπριλίου 1. Συμφωνία ὑπὸ τῆς κοινότητος ὡς διευθυντοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ κεντρικοῦ σχολείου τοῦ σοφολογιωτάτου Ἀλεξάνδρου Ξάνθου Σερραίου, «ἵνα μεταδώσῃ τὰ φῶτα τῆς μαθήσεως εἰς τοὺς παῖδας τῆς πόλεώς μας ἐπιμελῶς καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων ἐπὶ μισθῷ ἑτησίῳ 15.000 γροσίων, ληφθησομένων κατὰ τριμηνίαν ἀνά γρ. 3750» ἐπὶ μίαν πενταετίαν. Ὑπογράφονται 22 πρόκριτοι²).

1850 Ἀπριλίου 13 Πιστοποιητικὸν τῆς κοινότητος ὅτι ὁ «Σωτήριος Ζαφειρίου ἐκ Περιστερᾶς κατὰ τὸ 1846 Ὀκτωβρίου 13 προσκληθεὶς ἐσυστήθη διδάσκαλος εἰς τὸ ἀλληλοδιδασκικὸν σχολεῖον τῆς ἀγίας Παρασκευῆς Τεπεῖ-ἀλτί. Εἰς τὸ διάστημα δὲ τῶν 4 ἐτῶν ἐκυβέρνησε τοὺς μαθητάς μετ' ἡνίκουσαν ἐπιμέλειαν καὶ ζήλον φυλάξας ἅπαντα τὰ τῆς διδασκαλίας του χρεὴ ἥδη οἰκεία αὐτοῦ βουλῇ ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ σχολεῖον λαβὼν καὶ τὰ μέχρι τῆς σήμερον διδασκτικὰ δικαιώματα παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τῆς σχολῆς σφῶα καὶ ἀνελλιπῆ. Διὸ καὶ ἐδόθη αὐτῷ τὸ παρὸν ἔγγραφον βεβαιώσει τοῦ πανιερωτάτου ἀγίου Φιλιππουπόλεως κ. κ. Νικηφόρου». Ὑπογράφονται 6 πρόκριτοι (ἐπίτροποι)³).

1850 Δεκεμβρίου 13. Δήλωσις τῆς κοινότητος ὅτι ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ Γεωργίου Στοϊάνοβιτς, υἱοῦ τοῦ μακαρίτου τζορπατζῆ Στοϊάννου Θεοδώροβιτς, αἱ παρὰ τῷ πατρί του εὑρισκόμεναι ὁμολογίαι τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Φιλιππουπόλεως, ὡς ἦσαν κατεστρωμένοι εἰς φύλλον 56 τοῦ πολιτικοῦ κώδικος, συμποσούμεναι εἰς γρ. 220.217. Ὑπογράφονται 13 πρόκριτοι καὶ μάρτυς ὁ ἀρχιδιάκονος Ἀνθίμος⁴).

1851 Ἰουλίου 25. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος εὐχαριστήριος πρὸς τὸν ἐν Μόσχᾳ Ἀντώνιον Κομιζόπουλλον διὰ τὸ δι' ἐπιστολῆς του

Μυρτ. Ἀποστολίδου, «Θρακικά», Παράρτημα, τόμ. Γ'. ἔτ. 1931, σελ. 128—139.—Γεωργ. Μουζεβίρη, Ἀρετὴ παραδειγματική, Ἀνατ. ἐπιθεώρ. Ἀθηνῶν, ἀρ. 261, Ἰουλ. 15 ἔτ. 1886.—1) Αὐτόθι, σελ. 4—5. Μεταξὺ τῶν ὑπογραφομένων εἶναι καὶ οἱ Βουλγαρικῆς καταγωγῆς ἐλληνίζοντες τότε Στοϊώδωνος Θεοδώροβιτς, Δημήτριος Ι. Γκέσογλου, Πέγιος Γεωργίου, Στάντζος Ἰωάννου, Σάλτσος Ἰωάννου, Ἰστροφός, Ἰστροφός, Εὐστράτιος Ι. Γκέσογλου.—2) Κώδικος, σελ. 1.—3) Αὐτόθι, σελ. 10.—4) Αὐτόθι, σελ. 32.

Θρακικά
τ. 2 Β. 1939
σ. 123-128
(21-26)

ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον περὶ τοῦ ἀρτισυστάτου κοινοτικοῦ παρθεναγωγείου, ὅπερ θὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου. Ἐν αὐτῇ ἀγγέλλεται αὐτῷ ὅτι κατὰ τὴν πρώτην συνέλευσιν περὶ τῆς συστάσεώς του συνελέγη ποσὸν 70 χιλιάδων γροσίων, ὅπερ ἐλπίζεται ν' αὐξηθῇ καὶ δι' ἐτέρων συνδρομῶν, ὅτι συνεφωνήθη ὡς διδασκάλισσα ἐν Ἀθήναις ἡ Ζωὴ Μορούζη πρὸς 600 γρ. τὸν μῆνα, ὅτι τὸ παρθεναγωγεῖον θὰ λειτουργήσῃ κατ' ἀρχὰς ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ μέχρις ἀνεγέρσεως κοινοτικοῦ οἰκήματος, ὅτι διωρίσθη πενταμελής ἐφορεία καὶ ὅτι θὰ διαβιβασθῇ αὐτῷ κατὰ Σεπτέμβριον τὸ καταστατικὸν τῆς σχολῆς καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν παραδόσεων τῆς διδασκαλίας ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους, ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο γένηται πρὸς καταρτισμὸν τοῦ καταστήματος ¹⁾).

1852 Φεβρουαρίου 13. Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τῆς ἐφορείας τοῦ παρθεναγωγείου καὶ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν Ἀπόστολον Σιτζάνην διὰ τὴν ἐκ 5 χιλιάδων γροσίων δωρεάν του εἰς τὸ νεοσύστατον παρθεναγωγεῖον (σχολὴν παρθένων) Ὡσαύτως πρὸς τὸν αὐτὸν τοιαύτη τοῦ μητροπολίτου Χρυσάνθου).

1852 Ἰουλίου 1. Ὑποσχετικὸν τοῦ ἐσναφίου των καπλῶν ὅτι θὰ πληρῶνῃ ἐτησίως καθ' ἑξαμηνίαν 1000 γρόσια εἰς τὸ ἀρτισύστατον παρθεναγωγεῖον «ὥς οὐ ὑπάρχει καὶ εἶναι τὸ ἐσνάφι μας ἄνευ τινὸς δυσαρεσκείας καὶ αἰτιολογίας». Ὑπογράφονται : ὁ πρωτομαῖστωρ Στέφανος Χρήστου μετ' ὅλους τοὺς μαῖστόρους τοῦ Παλίκπαζάρ ὑποσχόμενος καὶ βεβαιοῦσι 5 μαῖστορες ἐκ διαφόρων συνεικισμῶν. Σφραγίς ἐσναφίου ²⁾).

1854 Ἰουλίου 23. Πώλησις οἰκίας τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς ἀγ. Παρασκευῆς ἀποφάσει τῶν πολιτῶν (4500 γρ.) ⁴⁾. Μάρτυρες 9.

1854 Δεκεμβρίου 8. Ἀναφορὰ τῆς ἐφορείας τοῦ Ἑλληνικοῦ κεντρικοῦ σχολείου «πρὸς τὸν πτριάρχην διὰ τὰ χρήματα τῆς Μυτιλήνης». Ὁ Σύμυρνης Ἀθανάσιος, πρῶν ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Νικηφόρου Φιλιππουπόλεως, ἀποθανὼν ἀφῆκεν εἰς τὴν κοινότητα Μυτιλήνης 5000 γρ. ὑπὲρ τοῦ Ἑλλ. κεντρικοῦ σχολείου Φιλιππουπόλεως «διὰ μνημόσυνόν του αἰώνιον» ὑπὸ τὸν ὄρον ἡ κοινότης ν' ἀποστέλλῃ τακτικῶς τὸν ἐτήσιον τόκων 500 γρ. εἰς τὸ σχολεῖον. Παρακαλεῖται ἡ

1) Αὐτόθι, σελ. 39—40. Κυρίως πρόκειται περὶ ἀναπτύξεως τῆς ὑπαρχούσης ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς ἀπὸ τοῦ 1845 εἰς κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον καὶ διοργανώσεως αὐτοῦ, Πρῶται διδασκάλισσαι τῆς σχολῆς ἦσαν μετακληθεῖσαι ἐξ Ἀθηνῶν αἱ Ἀρσακειάδες ἀδελφαὶ Πολύμνια καὶ Μαργίτσα. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 6.—2) Παραρτήματος, σελ. 21.—3) Κώδικος, σελ. 67. Δύο τῶν μαῖστώρων εἶναι βουλγαράνυμοι. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 7.—4) Κώδικος, σελ. 109.

Παναγιότης του, όπως αποσπάση τὸ κληροδόχημα μετὰ τῶν τόκων του ἐπὶ δύο ἔτη παρὰ τῆς Κοινότητος μὴ ἐκπληρούσης τοὺς ὅρους τοῦ διαθέτου. Ὑπογράφονται οἱ 5 ἔφοροι τοῦ σχολείου 1).

1854 Δεκεμβρίου 15. Ἐπιστολὴ παρακλητικὴ τῆς κοινότητος καὶ τῆς ἐφορείας τῆς Ἑλλ. κεντρικῆς σχολῆς πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας, ἵνα προσπαθῇ «οἷς οἶδε τρόποις» ν' ἀποσπάσῃ τὸ κατατεθὲν ἐξ 25 χιλιάδων γρ. κεφάλαιον τῆς Ἑλλ. σχολῆς μετὰ τῶν τόκων του ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Μωραβένωφ καὶ Σας 2). Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος, 8 πρόκριτοι καὶ 5 ἔφοροι τῆς σχολῆς.

1855 Μαρτίου 23. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν οἶκον Μωραβένωφ-Κεντιντένογλου καὶ Σας, ἀπαιτούσης τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀνερχομένου νῦν μετὰ τῶν τόκων εἰς 27 928 γρ. Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἀκόλουθος περικοπὴ τῆς ἐπιστολῆς διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν χρεοφειλετῶν κωφευόντων εἰς τὰς πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολάς τῆς ἐφορείας τῆς σχολῆς: «οἱ ἔφοροι τῆς Ἑλλ. σχολῆς πολλάκις σὰς ἔγραψαν νὰ ἐμβάσῃτε τὸ πρὸς αὐτὴν χρέος σας, ἀλλ' ὑμεῖς ἐφάνητε ἀδιάφοροι, ἐνῶ δὲν ἔπρεπε νὰ προσενεχθῇτε τοιουτοτρόπως εἰς τὸ κοινόν τοῦτο κατάστημα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον οὐκ ὀλίγον ἀνεπτύχθητε καὶ ἅπαντες πρέπει νὰ κάμωμεν κατὰ χρέος τὰς πρὸς αὐτὸ ἀνταμοιβὰς καὶ χάριτας καὶ εὐχὴ νὰ γινώμεθα αἴτιοι τῆς δυστυχίας του» Ὑπογράφονται 15 πρόκριτοι καὶ 4 πρωτομάστορες τῶν 4 κυριωτέρων ἐснаφίων 3).

1855 Ἰουνίου 29. Ἐπιστολὴ τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας, δι' ἧς ἀγγέλλεται αὐτῷ ὅτι ἀπελπίσασα περὶ τῆς ἐκούσεως ἀποδόσεως τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλ. σχολὴν χρέους τοῦ οἴκου Μωραβένωφ παρακαλεῖ τὸν αὐτόσε κ. Κοκότηζιον ν' ἀναλάβῃ τὴν εἴσπραξιν συνεννοούμενος μετὰ τῆς σεβασμιότητός της. Ὑπογράφονται 14 πρόκριτοι καὶ 3 πρωτομάστορες ἐснаφίων 4).

1855 Ἰουνίου 29. Ὡσαύτως πρὸς τὸν κ. Κοκότηζιον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἀγγελιομένης ἅμα αὐτῷ τῆς ἀναθέσεως τῆς ὑποθέσεως σὺν τῇ ἀποστολῇ διὰ τοῦ ἀγίου Ἡρακλείας τῶν ἴσων τῶν ὁμολόγων καὶ τῆς τελευταίας ἀλληλογραφίας. Ὑπογράφονται οἱ αὐτοὶ 5).

1) Παραρτήματος, σελ. 35. Οἱ ὑπογραφόμενοι πάντες γνήσιοι Ἕλληνες —

2) Αὐτόθι, σελ. 36. Ἡ συντήρησις τῆς Ἑλλ. κεντρικῆς σχολῆς μὴ ἔχουσης κτηματικὴν προσοδοφόρον περιουσίαν ἐγίνετο διὰ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνεισφορῶν καὶ βοηθειῶν παρὰ τῶν φιλομούσων πολιτῶν, αἵτινες ἐτοκίζοντο παρὰ διαφόροις ἐμπορικοῖς καταστήμασι. Μία τοιαύτη συνεισφορά ἐδόθη πρὸς τοκισμὸν εἰς τὸ ἐν Κ]λει κατάστημα τοῦ Μωραβένωφ καὶ Σας, οὗ ἀντιπρόσωπος ἐν Φιλ[ι]π[ό]λει ἦτο ὁ Φιλ[ι]ππίδης.—3) Αὐτόθι, σελ. 38—39.—4) Αὐτόθι, σελ. 41.—5) Αὐτόθι, σελ. 42—43.

1856 Ὀκτωβρίου 12. Ἐπιστολή τῆς κοινότητος πρὸς τὸν ἐν Ἀθῆναις Ἰσχύμαχον περὶ ἐξευρέσεως καταλλήλου διδασκαλίσσης διὰ τὸ παρθεναγωγεῖον. Ὅροι: μνηστὶς μισθὸς 150-200 δραχμῶν, τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου μετ' ἐπανόδου εἰς βάρος τῆς κοινότητος, συμφωνία διὰ δύο ἔτη, κατοικία δωρεὰν ἐντὸς τοῦ σχολείου μετὰ καυσίμου ὕλης καὶ ὕδατος. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος καὶ 12 πρόκριτοι ¹⁾).

1855 Νοεμβρίου 2. Ἐπιστολή τῆς ἐφορείας τοῦ Ἑλλ. σχολείου «πρὸς τὸ Βασιλεῖον Κοκότηζιον εἰς Κωνσταντινούπολιν» περὶ τῆς ὑποθέσεως Μωραβένωφ καὶ Σας συναποστελλομένων αὐτῷ τοῦ Ἰσου τοῦ χρεωστικοῦ καὶ ἐπιτροπικοῦ πληρεξουσίου «δυνάμει τοῦ ὁποίου θέλετε ἐνάξει τὸν χρεώστην ἐν περιπτώσει τροπολογίας ἢ ἐναντιότητος ἐκτελοῦντες ὅλα ὅσα ἢ βαθύνοντα ὑμῶν ὑπαγορεύει πρὸς τελείαν ἀποπεράτωσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης». Ὑπογράφονται οἱ 5 ἔφοροι. Ἀκολουθοῦσι τὰ ἴσα τοῦ ἐξ 25000 γρ. χρεωστικοῦ ἐπιβεβαιουμένου ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐξ 27.875 1/2 ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τῶν ἐφόρων καὶ τοῦ ἐπιτροπικόν πληρεξουσίου ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τῶν αὐτῶν καὶ ἐπιβεβαιούμενον ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ²⁾).

1855 Ὀκτωβρίου. «Ἐγκύκλιον ἀφορῶν (εἰς) τὴν διάταξιν τῶν περὶ τῶν σχολῶν τῆς πόλεως ταύτης Φιλιππουπόλεως πόρων πρὸς διηγεκὴ τούτων διατήρησιν». Ὑπογράφονται πρόκριτοι 22, πρωτομαῖστορες 4. Ὡσαύτως πρακτικὸν ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως 4 μονῶν εἰς τὰ σχολεῖα. Ὑπογράφονται οἱ ἡγούμενοι 4 μονῶν, ὧν εἷς τοῦ Σόποτ βουλγαριστῆ ³⁾).

1855 Δεκεμβρίου. «Λογαριασμὸς τῆς (διδασκαλίσσης) Πολυμνίας». Ἐτήσιος αὐτῆς μισθὸς 10.000 γρ. ⁴⁾).

1856 Ἰανουαρίου 4. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εὐχαριστήριος πρὸς τὸν μητροπολίτην Χρῦσανθον εἰς ἐπιστολὴν του διὰ τὰς ἐνεργείας του περὶ τῆς ἀποσπάσεως τῶν χρημάτων τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς παρὰ τε τοῦ οἴκου Μωραβένωφ καὶ τῆς κοινότητος Μυτιλήνης. Ὑπογράφονται 13 πρόκριτοι ⁵⁾).

1856 Ἰανουαρίου 4. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εἰς ἐπιστολὴν

1) Αὐτόθι, σελ. 43—44. Ὁ Ἰσχύμαχος ἦτο Φιλιππουπολίτης ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ ἀποστρατευθεὶς μετὰ τοῦ βαθμοῦ συνταγματάρχου. Ὁ πατήρ του κατελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀγωνιστὴς κατὰ τὴν ἐπανάστασιν μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐγκατεστάθη ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐδικηγόρησεν.—2) Αὐτόθι, σελ. 45—47.—3) Κώδικος, σελ. 155—157. Ἴδε κατωτέρω, III, ἀρ. 12.—4) Αὐτόθι, σελ. 168.—5) Παραρτήματος, σελ. 49.

τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἰσχομάχου μετ' εὐχαριστιῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτῷ ἐντολῆς περὶ ἐξευρέσεως διδασκαλίσσης, ἣτις ἐφθασεν αἰσίως εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνέλαβεν ἀμέσως τὰ καθήκοντά της. Ὡνομάζετο Πηγὴ Ἰωάννου. Ὑπογράφονται ὁ μητροπολίτης Χρῦσανθος καὶ 13 πρόκριτοι¹⁾).

1856 Φεβρουαρίου 1. Ἀπάντησις τῆς κοινότητος εὐχαριστήριος πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ τὸν ἅγιον Ἡρακλείας ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ λήψεως παρὰ τῆς κοινότητος Μυτιλήνης 2500 γρ. τόκου 5 ἐτῶν τοῦ κληροδοτήματος ἀγίου Σμύρνης πρὸς τὴν σχολήν, παραληφθέντων ἥδη ἀσφαλῶς διὰ τοῦ ἀγίου Φιλιππουπόλεως. Ὑπογράφονται ἀπλῶς «οἱ κάτοικοι Φιλιππουπόλεως»²⁾).

1856 Ιουλίου 18. Ἐπιστολὴ τῆς ἐφορείας τοῦ Ἑλλ. σχολείου καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν πέντε ἐν τῇ πόλει ἐκκλησιῶν πρὸς τοὺς ἐν Κων]πόλει ἀδελφούς Γκέσογλου, Σ. Σεβαστίδην καὶ Ἀθ. Θωμᾶ, δι' ἧς παρκαλοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει συναποστελλομένου αὐτοῖς πληρεξουσίου νὰ εἰσπράξωσι παρὰ τοῦ αὐτόθι Μανάκι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Κομιζοπούλλου κληροδοτηθὲν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὰς ἐκκλησίας ποσὸν 110 χιλιάδων γροσίων. Ὡσαύτως ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς καὶ ἐξοφλήσεως ἔγγραφον τοῦ ἄνω ποσοῦ βεβαιωμένον ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου³⁾).

1856 Μαρτίου. Πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγγίλλιον πρὸς τὴν κοινότητα περὶ ἰδρύσεως ἐν Φιλιππουπόλει ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς ὑπὸ τοῦ Μιχαῆλ Ἀθ. Γκιουμισκερδάνη πρὸς ψυχικὴν ἄνεσιν καὶ σωτηρίαν τοῦ δολοφονηθέντος αὐταδέλφου του Δημητρίου. Ὑπογράφονται ὁ πατριάρχης Κύριλλος καὶ 12 συνοδικοὶ μητροπολίται. Ὁ ἰδρυτὴς διετήρησεν ἐξ ἰδίων τοῦ τό σχολεῖον ἐν ὁλόκληρον ἔτος ἦτοι ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρ. 1856 μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρ. 1857 τῇ ἐπιστάσει τῶν ἐφόρων, ἀκολούθως δὲ ἠθέλησε νὰ διατηρηθῇ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τῶν ἐτησίων τόκων τοῦ ἀπὸ 1 7βρίου 1857, εἰσπραττομένων ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἐφόρων, οἵτινες «θέλουσι πληρῶνωσι τοὺς μισθοὺς τῶν διδασκάλων καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα... οἱ ἴδιοι δὲ θέλουσι καταστρώνουσιν εἰς κώδικα τὸν γενικὸν ἰσολογισμόν, ὅστις θέλει ἐπικυροῦται καὶ παρὰ τοῦ σεβ. ἀρχιερέως κατὰ τὴν τάξιν». Εἰς Σόποτ κεφάλαιον 18.032 πρὸς 12⁰/₁₀ ἀπέναντι ὁμολογίας

1) Αὐτόθι, σελ. 49—50. Ἡ Πηγὴ Ἰωάννου, ἀδελφὴ τοῦ ἐπὶ ἔτη διατελέσαντος ἐν τῇ σχολῇ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς μέχρι τοῦ 1878 διδασκάλου Θωμᾶ Ἰωαννίδου, μετὰ τινα ἔτη διδασκαλίας ἐνυμφεύθη τὸν δευτερότερον υἱὸν Δημήτριον Παπᾶ τοῦ μεγαλεμπόρου καὶ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου Ἰωάννου Παπαγεωργίου.—2) Αὐτόθι, σελ. 50—51.—3) Αὐτόθι, σελ. 52—53. Ἴδε κατωτέρω III, ἀρ. 16.

καὶ τόκων, εἰς Κάρλοβον κεφάλαιον 17.892 πρὸς 12⁰/₀ ἀπέναντι ὁμολογίας καὶ τόκων, εἰς Καλόφερρον κεφάλαιον 17.752 πρὸς 12⁰/₀ ἀπέναντι ὁμολογίας καὶ τόκων, εἰς κατάστημα Γκιουμισκερδάνη κεφάλαιον 27.000 πρὸς 10⁰/₀ ἀπέναντι ὁμολογίας καὶ τόκων, εἰς Κέλ Πέτκον Πατακλή κεφάλαιον 11.250 πρὸς 15⁰/₀ ἀπέναντι ὁμολογίας καὶ τόκων, ἥτοι ἐν ὧ τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1857 κεφάλαιον καθαρὸν τῆς ἀλληλοδιδασκευτικῆς σχολῆς 92.426 γρόσια. Ὑπογράφονται 5 πρόκριτοι οἱ : Σάλτζο Ἰβάνοβιτς (βουλγαριστί), Γ. Σ. Τζαλόγλου, Ἰωάννης Δ. Νέμτζογλου, Σταύρος Κοσμᾶ, Βασίλειος παπᾶ Ἰωάννου, Δήμος Νικολάου πρωτομ(αῖστωρ) πακάληδων ¹⁾).

§ 5, δ'). *Ἐκκλησιαστικά καὶ μοναστηριακά.*

1850 Ἰανουαρίου 1. Ἀπάντησις τοῦ μητροπολίτου Νικηφόρου εἰς ἐπιστολὴν τοῦ ἁγίου Τυρνόβου περὶ χρεῶν τινῶν τοῦ μακαρίτου ἐπισκόπου Βράτσης Ἀγαπίου ²⁾).

1850 Φεβρουαρίου 4. Γράμμα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν οἰκονόμον παπᾶ Γεώργιον εἰς Παζαρτζίκιον περιέχον «καὶ 4 φερμάνια ἐκκλησιῶν μὲ μ π ο υ γ ι ο υ ρ ο ὦ τοῦ Ἐσμετ πασιᾶ πρὸς τὸν ἐκεῖ διοικητὴν» Ὡσαύτως ἕτερον «πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας διὰ νὰ ἐξάξη φερμάνιον παπᾶ ζ-ἐ β ἰ διὰ τὸ χωρίον Κορί-κιογέ Παζαρτζικίου» ³⁾).

1850 Φεβρουαρίου 8. Γράμμα τοῦ αὐτοῦ, «πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας διὰ νὰ ἐξάξη ὑψηλὸν φερμάνιον παρὰ τῆς ὑψηλῆς Πύλης παπᾶ ζ-ἐ β ἰ διὰ χωρίον Καρατζιλάρ» ⁴⁾).

1850 Μαρτίου 1. Γράμμα τοῦ αὐτοῦ «πρὸς τὸν ἅγιον Ἡρακλείας» ἐσωκλειστοὶ καὶ δύο ὁμολογίαι δι' ἐκπεσμόν ἀπὸ 3250 γρ. καὶ τὰ περισεύοντα 250 γρ. νὰ σημειωθῶσιν εἰς τὸν κώδικα τοῦ κ ο ι ν ο ὦ διὰ ἐκπεσμόν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐσωκλειστον καὶ κατάστιχον τ ο ὦ δ ἰ σ κ ο ὦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1846 ἕως 1849 ἀπὸ γρ. 5900 ἀναλογούντων 1475 κατ' ἔτος· καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Γαβριήλ Μωραβένωφ δέκα ἢ δώδεκα χιλιάδας γρ. καὶ νὰ δώσῃ

1) Κώδικος, σελ. 203—206. Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν προκρίτων, ὧν οἱ δύο πρῶτοι Βούλγαροι, καὶ τοῦ πρωτομ(αῖστωρ) εἶναι αὐτόγραφοι. Ἰδε τὸ σιγίλλιον κατωτέρω III, ἀρ. 14.—2) Παραρτήματος σελ. 6. Ἡ ἐπισκοπὴ Βράτσης δημιουργηθεῖσα ἀρχομένου τοῦ 19ου αἰῶνος ὑπήγετο εἰς τὴν μητρόπολιν Τυρνόβου. Ὁ Ἀγάπιος ἀπέθανε τὸ 1849 μητροπολιτεύοντας ἐν Τυρνόβῳ τοῦ Νεοφύτου. Ἰδε : Σ ἄ ρ δ ε ω ν Γ ε ρ μ ἄ ν ο ὦ, Ἐπισκοπ. κατάλογοι βορ. Θράκης, «Θρακικά», VIII. ἔτ. 1937, σελ. 135 καὶ 183 —3) Αὐτόθι, σελ. 6. Τὸ χωρίον ἦτο Βουλγαρικόν. Τὰ φερμάνια ἐξεδίδοντο πρὸς ἀνέγερσιν ἐκκλησιῶν.—4) Αὐτόθι, σελ. 7. Τὸ χωρίον ἦτο Βουλγαρικόν.